

også hidtil været forpligtede til at hemmeligholde telefonsamtaler, og straffelovens § 152 fastsætter straf — i særlig graverende tilfælde op til 3 års fængsel — for brud på denne pligt til hemmeligholdelse af telefonsamtaler.

Men lovbestemmelser om den nærmere afgrænsning af hemmeligholdelsespligten og om, under hvilke betingelser den kan fraviges, har der ikke været. Som det fremgår af den instruks for de koncessionerede telefonselskaber, der er aftrykt som bilag til lovforslaget, har man i praksis som altovervejende hovedregel krævet retskendelse; ved retternes afgørelse af, om tilladelse til aflytning kunne gives, har analogien af retsplejelovens § 750 været vejledende.

Forslaget fastsætter de betingelser, der fremtidig skal foreligge, for at det ved retskendelse skal kunne tillades, at telefonaflytning finder sted, og giver dernæst den i grundlovsbestemmelsen forudsatte særlige lovhjemmel for, at brud på telefonhemmeligheden i begrænset omfang kan ske uden forud indhentet retskendelse.“

Efter det af justitsministeren fremsatte lovforslag skulle § 750 a have følgende affattelse:

„Det kan ved rettens kendelse bestemmes, at der af vedkommende telefonadministration skal gives politiet adgang til aflytning af telefonsamtaler til og fra bestemte telefoner indenfor et nærmere angivet tidsrum, når det må antages, at aflytning vil være af væsentlig betydning for opklaring eller afværgelse af en forbrydelse, som det efter lovens almindelige regel tilkommer statsadvokaten at påtale.

Såfremt der er øjensynlig fare for, at øjemedet ville forspildes, dersom retskendelse skulle afventes, kan politiet uden forudgående retskendelse foretage aflytning, når

- 1) det må antages, at der til eller fra bestemte telefoner føres samtaler af personer, der med føje kan mistænkes for en forbrydelse, som det efter lovens almindelige regel tilkommer statsadvokaten at påtale, og at aflytning vil være af væsentlig betydning for forbrydelsens opklaring,
eller
- 2) der foreligger begrundet formodning om, at en aflytning vil være af betydning for opklaring eller afværgelse af sådanne forbrydelser, som omhandles i straffelovens §§ 98, 99, 102, 106—110 og 111—113, eller en forbrydelse, der medfører fare for menneskers liv eller velfærd eller for betydelige samfundsværdier.

Beretning om aflytning uden retskendelse skal af politiet indgives til retten inden 24 timer efter aflytningens begyndelse, eventuelt ledsaget af begæring om tilladelse til dens fortsættelse. Retten afgør, om aflytningen kan godkendes, og eventuelt om fortsat